

Fremskreden brystkræft med ophealing af stort sår

09-11-10

En del brystkræftpatienter vælger at sige nej til operation og ønsker selv gennem en livsstilsændring og diverse naturmidler at få kræftknuden til at forsvinde.

Dét, der sker i de fleste af disse tilfælde er, at kræftknuden vokser, og at der går hul på denne. Der kan til sidst komme grimme, ildelugtende sår med væskedannelse.

S.F. er en sådan patient. Hun opdagede i 2001 i en alder af 57 år en knude i sit højre bryst på størrelse med en lille nød, som ifølge patienten dog forsvandt inden for det følgende år. I februar 2008 kom der et sår lige over højre brystvorte. Patienten havde ingen mistanke om, at såret kunne skyldes kræft og søgte ikke læge.

Såret blev større og større, og i slutningen af august 2009 blev hun indlagt på det lokale sygehus på grund af åndenød. Man fandt i højre lungesæk op mod 3 liter væske, som man drænerede væk. En biopsi fra det store sår på 8 x 8 cm viste en invasiv, ductal brystkræft, som var følsom for østrogener (østrogenrecep-torpositiv).

Patienten ønskede ikke at acceptere tilbud om stråleterapi og kemoterapi, men accepterede behandling med antihormonet Femar (aromatasehæmmer), som derfor igangsattes primo september 2009.

S.F. kom på Humlegaarden den 24.09.2009 med et stort, grimt sår på forsiden af højre brystregion. Samtidig havde hun udtalt åndenød ved bevægelser. Da vi tidligere på sommeren var blevet præsenteret for en ny sårhelingsmetode kendt under navnet WMS – Wireless Micro-current Stimulation – en metode baseret på elektrisk stimulation, vurderede vi, at denne metode måske kunne hjælpe patienten.

Vi igangsatte behandling med WMS i én time hver dag kombineret med dels metronomisk kemoterapi med Sendoxan 50 mg hver anden dag samt injektioner med mistelten-præparatet Helixor P i stigende dosering kombineret med øvrige naturmedicaminae for sårheling etc.

Den 08.10.2009 fandt vi det nødvendigt at foretage en yderligere punktering af højre lungesæk, der blev tømt for ca.

1,2 liter væske. Patienten kunne allerede efter de første behandlinger med WMS mærke en tydelig forbedring, og metoden blev hurtigt hendes foretrukne behandling.

Normalt er helingsprocenten for et sådant cancersår meget lille med de eksisterende behandlinger i dag.

Vi er overbeviste om, at denne markante sårheling i høj grad skyldes WMS teknologien, som er uden bivirkninger.

Klinisk fik patienten det klart bedre med god appetit og vægtøgning. Hendes tumormarkør CA-15-3 viste ligeledes en klar reduktion.

S.F. besluttede at blive på Humlegaarden for at modtage WMS teknologi, indtil såret var helet helt op, og selv om dette skete ultimo november 2009 efter 60 behandlinger, blev hun her faktisk til den 26.06.2010.

Under dette ophold blev hun fire gange punkteret for væske i højre lungesæk: 8. oktober, 12. december, 6. februar og 28. marts 2010 med udtømmelse af 1/2-1 liter væske pr. gang. Siden har der ikke været problemer med væske i lungesækken.

Ved vores sidste kontakt med patienten den 9.11.2010 har hun det fint og har genoptaget sit arbejde som bl.a. underviser på kunsthøjskoler. Pt. får hun metronomisk kemoterapi med Sendoxan 50 mg dagligt og misteltenpræparatet Helixor P 400 mg hver anden dag. Desuden antihormonet Aromasin 25 mg dagligt.

Hvis man ønsker en nærmere information om WMS-metoden, kan man rekvirere en brochure via Humlegaarden.

Patienten fortæller selv – skrevet ultimo oktober 2009

Succes-historie!

I 2001 fandt jeg en knude i mit højre bryst. Det kom til mig, at jeg selv kunne heale den bort. Jeg gik med det samme i gang med at visualisere en masse små, blå partikler, der bevægede sig rundt mellem hinanden inde i knuden – for at få opløst den massive knude.

Efter 3 måneder, hvor jeg healede hver dag, var der et lille hul inde i knuden, hvor det syge væv var healet bort.

Min veninde syntes, jeg skulle få knuden undersøgt – måske var

det cancer. Jeg kom på hospitalet til undersøgelse. Kirurgen dér ville ikke røre ved mit bryst overhovedet, men tog en kuglepen og tegnede en trekant med en prik i og sagde: "Dér sidder tumoren". Jeg bad ham om at mærke på knuden, dér hvor det syge væv var healet bort. Da jeg sagde ordet "healet", vendte lægen øjnene op mod loftet, og jeg forstod, at han syntes, at jeg havde en livlig fantasi. Så sendte han mig op til mammografi, og jeg så, hvordan det raske bryst blev fladt som en pandekage, og jeg tænkte, at jeg ikke ville udsætte det syge bryst for den 'behandling', nu hvor knuden var ved at forsvinde. Så jeg forlod hospitalet.

De skrev efterfølgende flere gange til mig, at NU måtte jeg se at få tumoren undersøgt. Jeg skrev tilbage, at det var pænt af dem at bekymre sig om mig, men at jeg tog ansvar for mig selv. Inden for ca. 1 år var knuden væk.

I løbet af 2007 kom der et lille sår over brystvorten på højre bryst. Jeg tror ikke, det er cancer. Det bliver større og større. Jeg får først såret undersøgt i 2009 på hospitalet. Det er cancer. Jeg siger nej tak til almindelig kemoterapi og strålebehandling og tager op på Humlegaarden i Humlebæk.

Humlegaarden tager en såkaldt cancermarkør. Den er på 374, og i løbet af en måned er den faldet til 260. Det er bare en succeshistorie!

På Humlegaarden får jeg mistelten-insprøjtninger og Sendoxan* hver anden dag samt Femar, som er en ufarlig anti-østrogenpille. Desuden bliver jeg behandlet med en lampe, der udsender 1,5 Amp. Misteltenen og Sendoxanen hjælper med at få canceren væk, og lampen hjælper med at hele det store sår, der i løbet af 4 uger er blevet markant mindre.

Jeg er snart rask – uden operative indgreb, uden alm. kemoterapi og uden strålebehandling. Det er jeg Humlegaarden taknemmelig for. Det, jeg selv gjorde i den periode, var at visualisere, at der var ny hud hen over mit store, åbne sår. Jeg tror, at det er meget nødvendigt selv at arbejde med i processen med at blive rask. Havde jeg ikke for mit indre øje kunnet se, at mit sår var lægt, tror jeg, at det havde taget meget længere tid.

*: Sendoxan er metronomisk kemoterapi, hvilket vil sige minimale doser kemoterapi, og er derfor uden farlige bivirkninger.